

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 58	Utgitt 21 november	1941
Innhold.		Side
Forordn. om beregning og oppkreving av omsetningsavgift ..		839
» om endring i plakaten om handel med gifter og apotekvarer m. v.		847
» om gjennomføring av husleieloven i Vinger.....		848
» om do. av do. i Asnes		848
» om do. av do. i Haugesund.....		848
» om anvendelse av piggetråd til gjerde i Romedal ..		849
» om regulering av og byggevedtekter for Holstetajet i Drammen		849
» om endringer i forskriftene for blending		850
» om omsetning og rasjonering av spisesjokolade		852
» om midlertidig avhjelp av husmangel i Asker.....		852

Forordning om beregning og oppkreving av 18 oktbr. omsetningsavgift.

I.

§ 1. Ved varesalg betales avgiften av selgeren, ved utførelse av arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2 av den som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører slikt arbeid.

Opptrer mellommann for selger eller kjøper i tilfelle som nevnt i avgiftsforordningens § 3, nest siste avsnitt, eller ved omsetning av jordbruksprodukter, betales avgiften av mellommannen. Opptrer forbrukerinnkjøpslag med handelsrett som kjøpmann, jfr. lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 10, som mellommann for medlemmer eller andre ved innkjøp av varer, betales avgiften av innkjøpslaget. Ved auksjonssalg betales avgiften av auksjonarius. Opptrer mellommann i andre tilfelle, kan Direktøren for skattevesenet i det enkelte tilfelle bestemme at avgiften skal betales av mellommannen.

Betaling skjer i det distrikt hvor den som skal betale avgiften har sitt faste forretningssted eller hvis han ikke har fast forretningssted, der hvor han har sitt hjemsted ved avgiftsterminens utløp eller ved virksomhetens opphør.

Har han avgiftspliktig omsetning i flere distrikter, kan skatteinspektøren i det distrikt hvor forretningsstedet er (i tilfelle hovedforretningsstedet) etter instruks fra Direktøren for skattevesenet avgjøre om avgiften skal betales i det di-

18 oktbr. strikt hvor omsetningen er foretatt eller i et distrikt hvor han har fast forretningssted.

Ved innførsel betales avgiften av importøren.

§ 2. Den som etter avgiftsforordningen eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, er selv ansvarlig for avgiftens riktige beregning. Skal avgift betales av mellommann etter § 1, er også hovedmannen (selgeren, respektive den som utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, jfr. § 1, første ledd i disse bestemmelser) personlig ansvarlig for riktig beregning og betaling.

§ 3. Budsjettåret er delt i 12 månedlige avgiftsterminer.

Avgiften skal beregnes enten etter de vederlag som er mottatt i terminen eller etter de vederlag som er regnskapsført i terminen.

Enhver kan beregne avgiften etter summen av de vederlag han har mottatt i terminen. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall for så vidt og i den utstrekning han mottar vederlaget. Betales ved veksel eller sjekk, regnes vederlaget som mottatt når vekselen eller sjekken løses inn eller transporteres (diskonteres). Betales et mottatt og ordentlig regnskapsført vederlag, hvorav avgift er betalt, helt eller delvis tilbake, kan det gjøres særskilt fradrag for det tilbakebetalte beløp i summen av de mottatte vederlag i den termin hvor tilbakebetaling skjer.

Hvis den som skal betale avgiften har ordentlig og fullstendig bokføring etter det dobbelte bokholderisystem for hele sin omsetning, slik at både kontant- og kredittomsetningen bokføres etter hvert som den finner sted, kan han beregne avgiften etter summen av de vederlag som er regnskapsført i terminen, uansett om de er gått inn eller ikke. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall når vederlaget er regnskapsført. Faller et vederlag som er regnskapsført som avgiftspliktig, helt eller delvis bort, fordi avtalen heves, prisavslag innrømmes eller lignende, kan særskilt fradrag herfor gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den termin beløpet faller bort hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført. Blir fordringer på vederlag hvorav avgift er betalt, helt eller delvis uerholdelige, kan særskilt fradrag gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den første termin etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

Den som har adgang til å velge mellom de to alternativer for avgiftens beregning, må bruke samme beregningsmåte for hele sin omsetning og kan ikke endre beregningsmåte uten forhåndssamtykke fra skatteinspektøren.

Ved innførsel skal avgiften beregnes i forbindelse med 18 oktbr. tollbehandlingen. Avgiften betales til tolloppbeholdsjetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 4. Enhver som etter avgiftsforordningen eller etter § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, plikter å innrette slik bokføring at omsetningen (herunder også arbeidsytelser) i tilfelle fordelt på avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til enhver tid og uten vanske kan fastsettes og kontrolleres. Slik bokføringsplikt kan Direktøren for skattevesenet også pålegge andre som omsetter varer for egen eller fremmed regning. Direktøren for skattevesenet utferdiger nærmere forskrifter og pålegg om bokføringsplikten.

Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, og som etter gjeldende lov og forskrifter plikter å føre regnskap, anses avgiftspliktig for sin omsetning i den utstrekning han ikke ved forskriftsmessig bokføring, regnskapsbilag, noter, kontrakter og korrespondanse godtgjør at han ikke skal betale avgift av omsetningen.

Kontrollmyndighetene kan i det enkelte tilfelle gi pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter.

Regnskapsbøker med bilag, noter, kontrakter og korrespondanse pliktes oppbevart i 10 år.

§ 5. Når noen i ervervsøyemed begynner virksomhet som går ut på omsetning av varer for egen eller fremmed regning eller ytelse av arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, plikter han å sende skriftlig melding til skatteinspektøren med opplysning om virksomhetens navn, art, åpningsdato m. v. Også ved opphør av slik virksomhet skal skriftlig melding med nærmere opplysninger sendes skatteinspektøren. Skjer opphøret på grunn av dødsfall, konkurs eller ved likvidasjon, plikter boets vedkommende (eventuelt vedkommende likvidator) å sende melding både om at opphør er besluttet og om det endelige opphør.

Melding skal sendes uoppfordret og uten opphold. Direktøren for skattevesenet gir nærmere bestemmelser om meldingens innhold.

§ 6. Enhver som etter avgiftsforordningen eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, plikter uoppfordret å sende oppgave in duplo til skattefogden over summen av de vederlag som er mottatt, i tilfelle regnskapsført, i terminen. Oppgaven sendes på foreskrevet blankett (skjema A eller B) særskilt for hver termin og må være kommet fram til skattefogden senest 15 dager etter utløpet av hver måned eller etter virksomhetens opphør. Skattefogden

18 oktbr. sender snarest det ene eksemplar av oppgavene til skatteinspektøren.

Hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet, plikter den som skal betale avgift av omsetning å sende oppgave for hver termin, selv om han i en eller flere terminer ikke har avgiftspliktig omsetning eller ikke plikter å betale avgift fordi omsetningen ikke når den minstegrense pr. termin som omhandles i § 7.

Oppgaven må vise den samlede omsetning i terminen, hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet. Er en del av omsetningen unntatt fra avgiftsplikt etter avgiftsforordningen, må den avgiftsfrie del spesifiseres etter sin art i samsvar med nærmere forskrifter fra Direktøren for skattevesenet. I oppgaven må angis om alle poster bygger direkte på ordentlig ført regnskap. Oppgaven må inneholde erklæring om at den stemmer med bøkene og de faktiske forhold og må være underskrevet av den som skal betale avgiften.

Kontrollmyndighetene kan kreve ytterligere spesifikasjoner og opplysninger som legitimasjon for fradragsposter i oppgavene.

Foruten de oppgavene som er nevnt i første ledd, skal den avgiftspliktige innen utgangen av februar hvert år sende skattefogden oppgave over summen av de vederlag som er mottatt, i tilfelle regnskapsført, i det foregående kalenderår. Denne oppgave skal også inneholde oppgave over det samlede innkjøp av varer og materialer i samme tidsrom og de opplysninger for øvrig som Direktøren for skattevesenet måtte bestemme.

§ 7. Samtidig med at den oppgaven som er nevnt i § 6, første ledd, sendes skattefogden, betales avgiften for den måned som oppgaven gjelder. Avgiften betales til de samme tjenestemenn som tar imot statsskatten (lensmann, skatteinnkrever, skattefoged eller byfoged). Ved innbetalingen skal følge med en avgiftsoppgave på foreskrevet blankett (skjema C).

Av avgiftsbeløp som ikke betales senest 8 dager etter forfall, pliktes renter etter $\frac{1}{2}$ % pr. måned eller del derav, når det beløp som betales for sent utgjør minst kr. 50.

Ved salg av melk og fløte fra eget husdyrhold skal avgiften kreves opp i forbindelse med omsetnings- og utjevningsavgiften etter lov nr. 6 av 10 juli 1936 og av de samme organer som krever opp denne avgift.

Avgift pliktes ikke betalt for terminer hvor den avgiftspliktige omsetning utgjør mindre enn kr. 100. Dette gjelder ikke ved salg av melk og fløte fra eget husdyrhold og ved salg av varer på auksjon.

§ 8. Direktøren for skattevesenet har den øverste ledelse 18 oktbr. av avgiftskontrollen. Han gir nærmere forskrifter og instruksjer om kontrollen. Han treffer bestemmelse om samarbeid mellom avgiftskontrollen og ligningsmyndighetene.

Skatteinspektøren leder kontrollen i det enkelte fylke for så vidt ikke annet måtte være bestemt, og påser at avgift beregnes av alle avgiftspliktige i fylket i samsvar med de gjeldende bestemmelser.

For så vidt angår avgift som skal erlegges ved innførsel, utformes de nærmere forskrifter og instruksjer med hensyn til beregning, oppkreving og kontroll av Finans- og tolldepartementet.

§ 9. Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, plikter uten opphold å legge fram, avlevere eller sende inn regnskap med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse når kontrollmyndighetene forlanger det, og å gi fullstendige opplysninger om forhold som myndighetene finner har betydning for kontrollen.

Den ervervsdrivende og de personer som er i hans tjeneste, plikter å yte kontrollens tjenestemenn all den veiledning og hjelp som forlanges, og når som helst å gi dem adgang til kontor- og bedriftslokaler.

§ 10. På henvendelse fra Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren plikter enhver som driver ervervsvirksomhet å sende inn gjenpart av sitt årsoppgjør og å gi forlangte opplysninger om virksomheten.

Hos en ervervsdrivendes leverandører kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve spesifisert oppgave over varer eller arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, ytet direkte eller gjennom mellommann. Hos en ervervsdrivendes avtakere kan kreves oppgave over varer ytet direkte eller gjennom mellommann, når avtakeren bruker eller omsetter varene i ervervsvirksomhet. Tilsvarende oppgave over arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2 kan kreves når avtakeren utfører arbeid av samme slag i ervervsvirksomhet.

Hos ervervsdrivende som etter oppdrag selger eller kjøper varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over oppdragsgiverne. Hos en oppdragsgiver kan kreves oppgave over de mellommenn han har gitt oppdrag. Oppgave kan også kreves over størrelsen av den omsetning som omfattes av oppdraget gjennom et nærmere oppgitt tidsrom.

Fra enhver som formidler transport av frambringelser av gårdsbruk med binæring, husdyrhold, hagebruk, skog-

18 oktbr. bruk og husflid, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over de varemengder som er transportert for navngitt person.

Opplysninger og oppgaver som nevnt ovenfor må gis uten opphold. Den som plikter å gi opplysninger og oppgaver etter første og fjerde ledd ovenfor, er undergitt kontrollbestemmelsene i § 9.

§ 11. Finner skatteinspektøren at oppgaven etter § 6 ikke kan godtas, fastsetter han grunnlaget for avgiftsberegningen. Grunnlaget kan fastsettes ved skjønn når:

1. oppgave etter § 6 ikke er kommet fram til skattefogden i rett tid og i foreskreven form,
2. mottatt oppgave finnes å være uriktig eller ufullstendig, herunder også at årsoppgaven etter § 6, siste ledd, viser at avgiftspliktig omsetning er uriktig oppgitt eller beregnet,
3. mottatt oppgave ikke bygger på regnskap som er ført i samsvar med gjeldende lov og forskrifter,
4. bøker og andre bevisligheter ikke er lagt fram, avlevert eller sendt inn, eller opplysninger etter § 9 ikke er gitt tross anmodning fra kontrollmyndighetene.

Ved fastsettelse etter post 1 og 4 skal grunnlaget, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, fastsettes til et beløp som ligger minst 5 % høyere enn den antatte avgiftspliktige omsetning. Det samme gjelder ved fastsettelse etter post 3, hvis pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter ikke er etterkommet.

Den som skal betale avgiften, gis høve til å uttale seg før fastsettelsen, når den ikke skjer etter post 1.

Fastsettelse av avgiftsgrunnlaget etter denne paragraf kan foretas inntil 5 år etter utløpet av vedkommende termin. Er noen del av omsetningen forsettlig eller grovt uaktsomt unndratt avgiftsberegning, kan fastsettelse foretas inntil 10 år etter terminens utløp.

§ 12. Skatteinspektøren kan etter å ha gitt den som skal betale avgiften høve til å uttale seg, av eget tiltak forhøye sin fastsettelse etter § 11, når nye opplysninger som er kommet fram ved undersøkelser hos ham, eller andre opplysninger hvis riktighet han har erkjent, viser at den tidligere fastsettelse er for lav. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

Skatteinspektøren kan i alle tilfelle beriktige sin tidligere fastsettelse hvis avgiftsgrunnlaget er ført opp med uriktige beløp på grunn av skrive- eller regnefeil.

§ 13. Ved fastsettelse etter §§ 11 og 12 for flere avgiftsterminer kan skatteinspektøren fastsette avgiftene samlet

på den siste termin som fastsettelsen gjelder, med tillegg 18 oktbr. av renter etter § 7 fra vanlig forfallstid for den enkelte termin til vanlig forfallstid for den siste termin fastsettelsen gjelder.

§ 14. Skatteinspektørens fastsettelse etter §§ 11 og 12 kan påklages til skatteinspektøren av den som skal betale avgiften.

Klagen må, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, være skriftlig og uttrykkelig angi seg som klage. Den må inneholde bestemte påstander, støttet til nøyaktige og fullstendige opplysninger. Den må være kommet fram til skatteinspektøren innen 3 uker etter at melding om skatteinspektørens fastsettelse er kommet fram til klageren.

Klageretten er tapt når fastsettelse er skjedd i henhold til § 11, post 1 eller 4, eller når klageren ikke har etterkommet kontrollmyndighetenes pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter, med mindre han godtgjør omstendigheter som Direktøren for skattevesenet finner egnet til å unnskyldes den utviste forsømmelighet.

Ved klagens behandling kan skatteinspektøren på grunnlag av nye opplysninger så vel sette ned som forhøye sin tidligere fastsettelse. Før han foretar forhøyelse, skal han gi klageren høve til å uttale seg. Bestemmelsene i §§ 11 og 13 får tilsvarende anvendelse.

§ 15. Skatteinspektørens fastsettelse etter § 14 kan av den som skal betale avgiften, påklages til en klagenevnd som består av Direktøren for skattevesenet som formann og to medlemmer som nevnes opp av Finans- og tolldepartementet.

Hvis de avgiftsbeløp som klagepåstanden bestrider ikke tilsammen utgjør minst kr. 30, kan saken ikke bringes inn for klagenevnda uten samtykke fra Direktøren for skattevesenet.

Klagenevnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som skal begrunnes i korthet.

Ved klagenevndas klagebehandling får bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 tilsvarende anvendelse.

§ 16. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunnlaget til prøvelse ved klagenevnda, selv om klage ikke er kommet inn i rett tid. Klagenevnda kan i tilfelle så vel sette ned som forhøye grunnlaget. Bestemmelsene i §§ 11, 13, 14 og 15 får tilsvarende anvendelse.

§ 17. Avgift som pliktes i henhold til fastsettelse av skatteinspektøren eller klagenevnda etter §§ 11, 12, 13, 14, 15 og 16, skal betales innen 8 dager etter at melding om fastsettelsen er kommet fram til den som skal betale avgiften,

18 oktbr. med renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle være betalt (den 15 dag etter utløpet av den måneden som avgiften gjelder).

Avgift som pliktes i henhold til fastsettelse av skatteinspektøren etter §§ 11 og 12, skal innbetales selv om fastsettelsen påklages etter § 14.

Når et erlagt avgiftsbeløp helt eller delvis betales tilbake i henhold til klageavgjørelsen etter § 14 eller § 15, betales også erlagte renter tilbake. Er det gått mer enn 6 måneder fra innbetalingen til tilbakebetaling skjer, ytes rentegodtgjørelse etter 6 % p. a. av selve avgiftsbeløpet for den del av tidsrommet som overskyter 6 måneder, hvis rentebeløpet utgjør mer enn kr. 10.

§ 18. Ligningsvesenets forretningsfører skal sørge for at skatteinspektørens manntall over avgiftspliktige virksomheter er à jour til enhver tid. Senest ved utløpet av hver termin skal forretningsføreren sende melding til skatteinspektøren om det er skjedd noen endring i manntallet. Direktøren for skattevesenet gir nærmere regler herom.

Politiets tjenestemenn er forpliktet til å yte bistand ved kontrollen, derunder ved å jourføring av fortegnelsen over alle dem som driver avgiftspliktig virksomhet, og ved gjennomføring av de forskrifter som utferdiges av Direktøren for skattevesenet. Adgang til å kreve meddelt opplysninger i samsvarende med § 9 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale tjenestemenn og myndigheter er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele kontrollmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. De skal uoppfordret gi melding til kontrollmyndighetene når de erfarer at ervervsdrivende som har avgiftspliktig omsetning, helt eller delvis unnlater å betale avgift.

§ 19. Kontrollens og andre institusjoners tjenestemenn samt særskilt antatte hjelpere, herunder sakkyndige, er også etter at de er fratrådt tjenesten, forpliktet til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de forretnings- og driftsforhold samt formues- og inntektsforhold som de har fått kjennskap til gjennom sin kontrollvirksomhet. Det er dem forbudt å gjøre bruk av hva de således har erfart til personlig fordel.

Kontrollens materiale kan dog nyttes av det offentlige i statistisk øyemed, og kontrollmyndighetene kan meddele opp-

lysninger fra materialet til bruk for lignings- og innfordrings- 18 oktbr. myndighetene.

§ 20. Kontrollens tjenestemenn må ikke mot vederlag yte ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, bistand ved bokføring, revisjon eller ved henvendelser til avgiftsmyndighetene.

§ 21. Overtredelser av disse bestemmelser straffes etter lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 2.

II.

Bestemmelse om ikrafttreden.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse første gang på avgiften for november 1941 som forfaller til betaling 15 desember nestetter samtidig med avgiften for 2 termin 1941—42.

Den oppgaven som er nevnt i § 6, siste ledd, skal dog først sendes inn for kalenderåret 1942.

Oslo 18 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

6 novbr.

I plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer gjøres herved følgende midlertidige endring:

Avdeling C, I, nr. 10 skal lyde så:

Stoffer som skal anvendes til å utrydde insekter og sopp, herunder bl. a.:

1. nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pst. nikotin,
2. tubatoksinnholdige preparater med et innhold av inntil 6 pst. tubatoksin — kjøpmenn som vil forhandle tubatoksinnholdige preparater må ha departementets tillatelse —
3. dinitrokresolholdige preparater med et innhold av inntil 25 pst. dinitrokresol,
4. preparater med et innhold av inntil 3 pst. kaliumnatrium-antimonyltartrat eller annet alkaliantimonyltartrat, samt
5. de kvikksølvholdige beisestoffer for såvarer «Ceresan» og «Abavit».

Preparatene må ikke inneholde noe annet av de stoffer som hører til avdeling A eller B.

Preparatene må bare forhandles i pakninger i samsvar

6 novbr. med derom fastsatte regler (jfr. kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer med senere endringer).

I plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer gjøres herved følgende endring:

I, § 15 skal lyde så:

Nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pst. nikotin, tubatoksinholdige preparater med et innhold av inntil 6 pst. tubatoksin, og dinitrokresolholdige preparater med et innhold av inntil 25 pst. dinitrokresol skal være pakket i sterke, tette og forseglede pakninger med påtrykt eller påklebet signatur. På signaturen skal være trykt med store, tydelige bokstaver i sort farge på rød bunn varens navn, giftmerke og ordene: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn. Må oppbevares under lås og lukke.» Dessuten skal signaturen være påtrykt angivelse av hva stoffet skal brukes til, det prosentvise innhold av nikotin, tubatoksin eller dinitrokresol samt navnet på det firma som har fremstilt og pakket varen. Videre må det enten være påtrykt signaturen nøyaktig bruksrettledning, som må være godkjent av Landbruksdepartementet, eller sånn må vedlegges pakningen.

8 novbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Vinger herred, Hedmark fylke, 17 oktober 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vinger, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Vinger.

8 novbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Åsnes herred, Hedmark fylke, 10 september 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Åsnes, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

Kapitel 7 i husleieloven skal gjelde i Åsnes.

Kommunal vedtekt for Åsnes stadfestet ved kongelig resolusjon 26 januar 1940 blir samtidig opphevet.

8 novbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Haugesund 24 oktober 1941 til vedtekt

om gjennomføring av husleieloven i Hauge- 8 novbr.
sund, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Haugesund.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

10 novbr.

Herved stadfestes det av ordføreren i Romedal herred, Hedmark fylke, 29 august 1941 gjorte vedtak, hvorved det i henhold til lov av 14 juli 1893 om piggråds anvendelse til gjerde bestemmes:

Innen Romedal herred må piggråd bare anvendes til gjerde når tråden, eller hvis det anvendes flere tråder, øverste tråd er minst 80 cm over jorden. I skog skal piggråden være ledsaget av et bord eller annet godt synlig virke. Tidligere oppførte gjerder må ikke repareres i strid med disse regler.

Adgangen til å bruke piggråd til gjerder langs offentlig vei overensstemmende med dette vedtak, er avhengig av hvorvidt fylkesveistyret i medhold av veilovens § 34, 2 ledd, har gjort ytterligere innskrenkninger.

Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

12 novbr.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Drammen 4 november 1941 om regulering av Holstetajet med tilstøtende strøk i Drammen.

Samtidig stadfestes ordførerens vedtak om vedtekter i forbindelse med den nevnte regulering med en mindre endring i vedtektenes punkt 1.

Vedtektene lyder så:

1. Langs alle gater skal bebyggelsen være åpen i 2 etasjer med en høyde til gesims av 7 m.

Unntatt fra denne bestemmelse er bygninger som føres opp i mur i kvartalet begrenset av langgata A, tverrgata B, Gamborgs vei og Henrik Ibsens gate som er utlagt til offentlig bebyggelse.

2. Uthus (garasjer) må oppføres slik at den samlede bebyggelse danner en arkitektonisk enhet.

3. Hvor bygninger ligger i gatelinjen må tak ikke ha fall mot gata.

4. Avvikelser fra disse bestemmelser kan tillates av bygningsrådet med fasaderådets samtykke innenfor rammen av bygningsloven og de stadfestede vedtekter.

14 novbr. **Forordning.** (Politidepartementet.)

I forskrifter for blending utferdignet 18 januar 1941 av Innenriksdepartementet i medfør av lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936, skal nedennevnte paragrafer lyde så:

§ 2. *Sted og tid for blending.* Blending skal settes i verk over hele riket.

Kjøretøyer av alle slag utenom skinnegangsvogner, kan inntil videre i mørke kjøre med ublendede lys som i fredstid utenfor områder som blir bestemt og avmerket ved skilt på veiene av vedkommende tyske Territorialkommandant, når følgende iakttas:

- a. Ved stansning og parkering i tettbygd strøk må parkeringslys tennes, med mindre kjøretøyene settes på parkeringsplasser som er opplyst eller ligger utenfor gate og vei.
- b. Ved flyalarm må alle kjøretøyer stanse. Parkeringslys tennes og blendingshetter settes på.

Blendingen varer fra solnedgang til soloppgang.

§ 12. *Andre utendørs rettledningslys.* Gravninger i gaten og andre hindringer for trafikken skal merkes med lamper som er blendet som i § 10 bestemt.

Mørkeblå lyskilder eller lysåpninger med lysdempende tildekking av mørkeblå farge skal brukes:

- a. I gjennomgangsrom hvis utgang fører rett ut i det fri, som haller, entreer, ganger, trappeoppganger, vindfang, lyssluser, perronger, ventehaller m. v.;
- b. til innendørs belysning i rom hvor lyset stadig må være tent og hvis vinduer og utgangsdører av og til må åpnes, t. eks. sykerom og telefonkjosker;
- c. til den innvendige opplysning av sporvogner, omnibusser, jernbanevogner og motorkjøretøyer;
- d. til trafikk- og varselssignaler (trafikkfyr, Agalys, trafikklamper m. v.) og til å varsle bygg og farlige steder;
- e. til kjennetegns-, rute- og nummerskilter for sporveier, omnibusser, forstadsbaner og motorkjøretøyer;
- f. til hånd- og lommelykter som brukes ute;
- g. til lysende skilt ved offentlige kontorer, forretninger, hoteller, kinematografer m. v.

Det er forbudt å bruke blå lyskilder eller lysåpninger med lysdempende tildekking av mørkeblå farge:

- a. til gatebelysning (rettledningslys);
- b. til lys på arbeidsplasser utendørs;
- c. til signaler;
- d. til trafikkamplere;

- e. til Tarn-Scheinwerfer og lyskastere på kjøretøyer og far-14 novbr. tøyer (med unntak av politiets, brannvesenets og det sivile luftverns motorkjøretøyer);
- f. til bak- og stopplys;
- g. til posisjons- og ankerlys.

Til belysning av skilter ved offentlige tilfluktsrom og dekningsgraver, førstehjelpstasjoner, legevakt, sykehus, politistasjoner, postkontorer, apotek og andre lignende innretninger og institusjoner for almenheten, skal det brukes sånt farget lys som departementet til enhver tid måtte bestemme.

Blendingsbestemmelsene gjelder også for disse tilfelle.

§ 28. *Baklys.* Siste punktum oppheves og erstattes med følgende:

Belysningen av nummerskilter bak på motorvogner og tilhengere skal være mørkeblå. I mørke må de belyste nummerskilter tydelig kunne leses på en avstand av inntil:

10 m når tallene er 75 mm høye,

6 » » » » 45 » » og

5 » » » » 35 » »

§ 38. *Ledningsfeil.* Ved skade på fjernledninger, hvor det er av overveiende offentlig interesse at reparasjonen foretas mens det ennå er mørkt, og ved uhell hvor det kan oppstå fare ved utsettelse av utbedringen, kan lyskastere med kryssblendere (blendingsskjerm med loddrett på hinannen stående ribber) brukes, idet følgende iakttas:

- a. Vedkommende plasskommandant eller nærmeste militærkontor og vedkommende norske politimyndighet skal uoppholdelig gis telefonisk underretning om art, omfang, sted og varighet for det reparasjonsarbeid som aktes utført.
- b. Utbedringen kan påbegynnes uten at samtykke på forhånd er innhentet fra de tyske militærmyndigheter, dersom disse ikke midlertidig har truffet en annen ordning.
- c. Bruken av lyskastere må innskrenkes til det absolutt nødvendige. Det samme gjelder lysstyrken.

§ 61. *Dispensasjon.*

- I. Alle lyskilder og lysåpninger som i medhold av disse forskrifter kan ha sånn lysstyrke at de i mørke og klart vær med normalt syn kan ses fra over 500 m høyde i loddrett eller skrå retning, må øyeblikkelig slokkes eller dekkes, så ikke lys trenger gjennom:
 - a. når «forvarsel» eller «flyalarm» blir varslet;
 - b. når det høres skyting fra luftvernkanoner, eller motordur som ikke kjennes som motordur fra tysk fly;
 - c. når det fra fly kastes bomber eller skytes.

- 14 novbr. Ansvarlige for slokking og tildekking av disse lyskilder og lysåpninger er de i § 5 nevnte personer.
- II. Søknad om dispensasjon fra blendingsforskriftene sendes i 2 eksemplarer etter fastsatt skjema til politimesteren (luftvernshjefen) i det distrikt hvor belysningen ønskes. På dette sted må også de personer som er nevnt i § 5, når det forlanges av norsk eller tysk militær- eller politimyndighet, vise fram skriftlig dispensasjonserklæring.

15 novbr. **Forordning om omsetning og rasjonering av spisesjokolade.**

§ 1. Inntil annen bestemmelse blir truffet av Direktoratet for proviantering og rasjonering, er det forbudt å selge eller på annen måte å overdra til forbruker produkter som inneholder kakao og sjokolade (unntatt kokesjokolade, søt kakao og kakaopulver).

§ 2. Uten samtykke fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt å selge eller på annen måte å levere til detaljforhandler slike varer som det etter § 1 er forbudt å selge til forbruker.

§ 3. Fra den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer skal produkter som inneholder kakao og sjokolade være undergitt rasjonering etter forskrifter som gis av direktoratet.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av bestemmelser som blir gitt i medhold av forordningen kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 13 september 1940.

§ 5. Forordningen trer i kraft 17 november 1941.

Oslo 15 november 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

- 17 novbr. **Forordning. (Innenriksdepartementet.)**
Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres med dette gjeldende for Asker herred, Akershus fylke.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.